

Větrná galerie a největší koláž ve střední Evropě / Žďár nad Sázavou

Organizátor: ZŠ Žďár nad Sázavou

1. června 2004 byl krásný den – jednak, jak všichni víme, je Den dětí, ale hlavně proběhla překrásná vernisáž na Staré radnici děl našich žáků a malíře Filipa T.A.K. Hudba, módní přehlídka v papírových modelech, zajímaví hosté včetně polského velvyslance, hodně dobrot, návštěvníků a především opravdu zajímavé vystavené práce. Bylo nám líto jedné věci. Příležitost dostalo jen několik mladých umělců, kteří mohli vystavovat v krásném, reprezentativním, ale omezeném prostoru.

A už tady bylo zasazeno semínko, které vyrostlo o pět let později - 1. června 2009. Vyrostl košatý strom. Byla to akce „Malování s Filipem“, které se zúčastnili úplně všichni mladí umělci, tedy žáci našich škol – velké na Švermově ulici i malé na Zámku. Neboť všichni jsme umělci, jen o tom nevíme často nejen my, ale ani okolí.

V hodinách vznikaly malby na široké téma – Svět mýma očima. Mladým výtvarníkům pomáhaly paní učitelky, které vytvořily organizační tým, přišel poradit a povzbudit i pan malíř Filip T.A.K. Představil se dětem jako malíř a grafik, který žije a tvoří v Havlíčkově Borové, vystavuje i v zahraničí a stále se zajímá o nové věci. Projekt vrcholil v pondělí 1. června. Po naprosto beznadějně popršeném víkendů se nebe rozzářilo a sluníčko už od rána na nás zvědavě pokukovalo. Však sluníčko máme ve znaku a projekt jsme nazvali Vítání sluníčka na Den dětí a Malování s Filipem. Tak mu určitě nic jiného nezbylo.

Po osmé hodině se začaly trousit skupiny žáků, připomínající malé hobity, na kopec nad městem. Na vrcholu už byla připravena větrná sluníčková galerie. Což byl velký kruh z kůlů pospojovaných provázky do tvaru sluníčka a jeho paprsků. Skupinky výtvarníků se rozsadily na vrcholu a udiveně sledovaly krásná panoramata kolem sebe a poté se všichni dali do kreslení. Učitelé i malíř je obcházejí, povzbuzují a pokouší se radit. Zbytečně.

Hotové kresby zavěšovali v připravené galerii, procházeli po obvodu a hodnotili svoje díla a porovnávali s ostatními, ozývají se výkřiky údivu: „Hele, pocem, to je dobrý!“ Na provázcích najednou vlaje kolem 900 výtvarných děl. Po krátkém programu se skupinky opět vydávají na klikatou cestu z kopce, po cestě si sdělují zážitky a těší se na oběd ve škole. Větrnou galerii rozebíráme, kopec je opět zcela holý, jakoby zde vůbec nic neproběhlo. V pátek 5. června přichází další vrchol. Setkání v městském divadle. Vernisáž.

Ve foyer jsou vystaveny vybrané malby a kresby, probíhá kulturní program v režii našich žáků, hlediště je zcela zaplněno návštěvníky a na pódium postupně přicházejí ocenění mladí umělci v jednotlivých kategoriích a odnášejí si hodnotné ceny. Kamery vrčí, fotografové blyškají, vítězové výskají a novináři píší.

Po celé akci zůstala spousta obrázků, barevných maleb i černobílých kreseb z terénu. Co s nimi? Objevili jsme ve škole velkou bílou plochu nad schodištěm k jídelně a než se kdo nadál, ozdobila ji originální mozaika. Její úctyhodný rozměr 5m x 2,5 m vyžadoval pevný rám a podklad, s čímž pomohl pan školník. O originální zpracování plochy se postarala skupina deváťáků, kteří pod vedením malíře Filipa T.A.K. během dvou dnů dali celou mozaiku dohromady. Na černobílém podkladu tvořeném z kreseb tužkou vynikají jednotlivé barevné symboly vzdělání. Ty však vznikly výhradně rozstříháním původně při naší akci vytvořených dětských maleb. Vznikl úžasně harmonický výtvarný celek, opravdová ozdoba školy.

